herpy

GRODOR

Brazilian Horned Frog

Ceratophrys aurita

Ceratophrys aurita är släktets största art: en bred, nedgrävd bakhållsjägare som bara finns i Brasiliens atlantiska regnskog. Arten är sällsynt i naturen och föga känd i terrarier, så skötseln bygger på de närmaste släktingarna. Den ska bo ensam, äter nästan allt som ryms i munnen och biter hårt.

Familj: Ceratophryidae Tidigare namn: *Ceratophrys dorsata; Ceratophrys varia*

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**15-23 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**6-15 år**
Aktiv	**I skymningen och på natten**
Levnadssätt	**Marklevande och grävande**
Biotop	**Regnskog och våtmark**
Hudgift	**Inget känt**
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**60 × 45 × 30 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**22-24 °C**
Luftfuktighet	**65-80 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter, ryggradsdjur och maskar/sniglar**
Hålls	**Ensamma**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Ägg per läggning	**900-2 000**
Kläckning	**2-4 dagar** vid 24-26 °C
Larvtid	**21-41 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Andra grodyngel**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ceratophrys aurita är en kraftig, bred groda med stort huvud, enorm mun och en lång, fingerformad hudflik över varje öga som ett horn. Ryggen är grön eller gulbrun med mörka fläckar. Liksom resten av släktet är den en bakhållsjägare som ligger nedgrävd i lövlagret med bara ögon och nos synliga och snappar åt sig allt som kommer tillräckligt nära. Arten beskrevs av Raddi 1823.

C. aurita är markant större än de övriga arterna i släktet. En vuxen hane har mätts till 19 cm från nos till kloak, och de största djuren når upp mot 23 cm. Honorna är större än hanarna.

Till skillnad från *Ceratophrys cranwelli* och *Ceratophrys ornata* är arten bara lite känd i fångenskap. Den ses sällan i handeln, och det finns mycket lite kunskap om skötsel och avel, så råden här bygger på de nära besläktade arterna och på klimatet i livsmiljön.

Huden har inga giftkörtlar. Den verkliga risken är bettet: överkäken har skarpa tänder, och ett bett från en stor groda gör ont och ger blod. Hotad blåser grodan upp sig, spärrar upp munnen, ger ifrån sig ett högt tjut och biter. Tvätta händerna efter kontakt med djuret, vattnet och botten.

Utbredning och livsmiljö

Ceratophrys aurita finns bara i Brasilien, i den atlantiska kustregnskogen från Rio Grande do Sul i söder till södra Bahia, med enstaka fynd i östra Minas Gerais. Den är den enda arten i släktet i den atlantiska skogen.

Arten är sällsynt, och antalet fynd har minskat kraftigt de senaste decennierna. I delstaten Rio de Janeiro gjordes inga fynd efter 1989, tills en vuxen hane hittades vid Cambuci i januari 2024; det är det nordligaste kända fyndet. Skogen är hårt pressad av avverkning, och bara omkring hälften av utbredningsområdet ligger i skyddade områden. Arten är klassad som livskraftig (LC), men förlusten av skog är ett allvarligt hot.

> **Naturlig utbredning:** Brasilien.

LIVSMILJÖ

Ceratophrys aurita lever på marken i fuktig tropisk och subtropisk skog, helst välbevarad, och vid kärr och dammar som kan torka ut. Den ligger största delen av tiden halvt nedgrävd i lövlagret på skogsbotten. Klimatet är varmt och fuktigt med en regntid, då grodorna kommer fram för att äta och fortplanta sig. Fortplantningen är explosiv: många djur samlas och parar sig strax efter de kraftiga regnskurarna i oktober-december, och grodynglen utvecklas i vatten som ofta bara står en tid.

Under torra perioder gräver sig grodor av släktet ner och går i vila. Om *C. aurita* gör likadant är inte dokumenterat.

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Ceratophrys aurita*. Klimatet i livsmiljön är varmt och fuktigt med en tydlig regntid, och arten är nära besläktad med *Ceratophrys cranwelli*, *Ceratophrys ornata* och *Ceratophrys cornuta*, som är mycket bättre kända i fångenskap och har motsvarande krav. Siffrorna här är lånade från dem.

Ett vuxet djur behöver ett terrarium på minst 60 × 45 × 30 cm, något större än för de mindre släktingarna, eftersom arten blir så stor. Höjden spelar liten roll, för grodan sitter på marken och klättrar inte. En ung groda i ett stort terrarium kan få svårt att hitta fodret. Håll alltid djuren var för sig.

Det viktigaste är ett djupt, löst och fuktigt bottenlager på 10-15 cm som grodan kan gräva ner sig helt i, till exempel kokosfiber blandad med sphagnum och fin bark, eller ett bioaktivt skogsbottensubstrat. Undvik grus och småsten, som grodan sväljer med fodret. Lägg löv och mossa överst och ett par stycken korkbark som gömställe. Robusta växter i krukor kan grävas ner i botten. Står flera terrarier sida vid sida ska det finnas skärmar emellan, så att grodorna inte kastar sig mot glaset och skadar nosen.

TEMPERATUR

På dagen hålls terrariet på 24-28 °C och på natten på 22-24 °C. Använd en värmematta på sidan av terrariet eller en värmekabel, aldrig en lampa som torkar ut luften. Använd alltid termostat, och mät temperaturen nere vid botten. Vintervila är inte dokumenterad för arten och behövs inte; temperaturen kan hållas jämn året runt.

Läs mer: Värme och temperatur Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten hålls på 65-80 %, i den fuktiga änden av vad släktets vanliga arter får, eftersom livsmiljön är regnskog. Duscha terrariet en gång om dagen, så att botten är fuktig men inte våt, och låt det finnas fuktigare och torrare områden i botten. Använd regnvatten eller kranvatten behandlat med ett medel mot klor och kloramin.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ge alltid friskt vatten i en låg, tung skål som grodan inte kan välta och som är tillräckligt stor för att hela djuret ska kunna ligga i den. Vattnet får högst nå grodan till munnen, så att den kan vila med huvudet över vattnet. Grodan lämnar ofta sin avföring i vattnet, så byt det varje dag. Skålen rengörs utan tvål och sköljs noga, för amfibier tar upp ämnen genom huden.

LJUS OCH UVB

UVB behövs inte för *Ceratophrys aurita*, men ett svagt UVB-rör (Ferguson-zon 1) kan vara en fördel när det finns gott om skugga och möjlighet att gräva ner sig. Vanlig LED-belysning i 12 timmar ger en fast dygnsrytm. Grodan ligger nedgrävd största delen av dagen och är mest aktiv i skymningen och på natten.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Ceratophrys aurita äter nästan allt som rör sig och får plats i munnen; i naturen också andra grodor, ödlor, ormar, fåglar och gnagare. Grundfodret är insekter och maskar: syrsor, kackerlackor, gräshoppor och daggmaskar, omväxlande med silkesmaskar. Möss ges bara sällan och bara till stora djur, för de är feta och ger fetma, och grodan kan vänja sig så vid dem att den vägrar insekter.

Unga djur matas dagligen med så mycket de vill äta åt gången. Vuxna matas med några dagars mellanrum till en gång i veckan. Överutfodring är ett av de vanligaste misstagen. Foderdjuren utfodras väl ett till två dygn före, och de pudras med kalk och ett multivitamin med D3 vid varannan utfodring till unga och mer sällan till vuxna. Använd en pincett, och låt inte grodan svälja bottenmaterial. Tvångsmata aldrig.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Arten är lugn och stillasittande och kan ligga på samma plats i veckor. Den lockar till sig byten genom att röra fötterna i jorden, så att det ser ut som maskar som kryper. Håll alltid djuren var för sig, för grodor av släktet äter artfränder, även när de är nästan lika stora.

Undvik att hantera grodan. Ska den flyttas, ta tag bakifrån och håll fingrarna borta från munnen. Biter den, vänta tills den själv släpper, för en ryckning kan ge ett djupare sår.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är större och tyngre än hanarna. Ålder och storlek vid könsmognad är inte dokumenterade för *Ceratophrys aurita*. Djuren ska vara fullvuxna och i god hull innan de används till avel.

PARNING

Avel i fångenskap är inte dokumenterad för *Ceratophrys aurita*. I naturen förökar sig arten explosivt strax efter de kraftiga regnskurarna i oktober-december. Hanen ropar med en enda, låg, pulserande ton på omkring 1,3 kHz, den djupaste kända i släktet, och ropet varar under en sekund. De besläktade arterna får en sval, torr period, varefter regntiden efterliknas med kraftig daglig duschning eller ett regnsystem och vatten i botten av terrariet. Om det fungerar för *C. aurita* är inte dokumenterat.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Äggen läggs i vatten. Antalet är inte dokumenterat för *Ceratophrys aurita*; hos *Ceratophrys cranwelli* och *Ceratophrys ornata* är det 1.000-2.000, och siffran i rutan är lånad därifrån. Föräldrarna tas upp så snart äggen är lagda, annars äter de upp dem. Det finns ingen yngelvård.

Grodynglen har kraftiga, skarpa hornkäkar och är rovdjur som äter andra grodyngel och småfisk. De hålls därför var för sig eller i ett stort akvarium med många flytande växter att gömma sig i. Ge levande foder som myggstyng och hackade daggmaskar flera gånger om dagen, och byt vattnet ofta. Vattnet hålls på 24-26 °C.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

METAMORFOS

Kläcktid och larvtid är inte dokumenterade för *Ceratophrys aurita*. Hos de besläktade arterna kläcks äggen efter 2-4 dagar, och larvtiden är 3-6 veckor; siffrorna i rutan är lånade därifrån. När frambenen kommer ska grodynglen få tillgång till land: sänk vattennivån, och lägg i flytande bark eller en sluttande sten. Ungarna ska skiljas åt genast, för redan nu äter de upp varandra.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyomvandlade ungarna ska bo var för sig i små behållare med fuktigt underlag och ett gömställe. Ge små syrsor, kackerlackor och daggmaskar dagligen, pudrade med kalk och D3 vid varannan utfodring. Flytta dem till större behållare allt eftersom de växer, och använd inte grus i botten.

Hälsa och vanliga misstag

Ceratophrys aurita är inte undersökt som terrariedjur, så hälsoråden bygger på släktet. Typiska problem:

- Förstoppning när grodan sväljer grus eller småsten med bytet. Tecknen är utebliven avföring, uppsvälld buk och slöhet.
- Fetma vid överutfodring, särskilt med möss.
- Skador på nos och käkar när grodan kastar sig mot glaset.
- Skelettsjukdom hos unga djur när fodret inte pudras med kalk och D3.
- Parasiter hos vildfångade djur.

Sök en veterinär med kunskap om amfibier om grodan inte har avföring, har uppsvälld buk, har sår eller röd hud eller verkar slö.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.